

Ændringsforslaget forpligter planlægningsmyndigheden til aktivt at foretage skridt med henblik på at styrke befolkningens muligheder for at bruge planlægningen som et beslutningsredskab. Disse elementer bør fremgå direkte af loven.

Til nr. 8

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringsforslag nr. 6.

Til nr. 9

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringsforslaget under nr. 4.

Til nr. 10

Den eksisterende fredningsplanlægning synes ikke at kunne bære at miste sin bindende virkning. Tværtimod synes behovet for en intensivering og styrkelse af såvel planlægningsforpligtelsen som pligten til at efterkomme planresultatet absolut til stede.

Til nr. 11 og 15

Der henvises til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 6.

Til nr. 12 og 16

Der henvises til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 7.

Til nr. 13

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringsforslaget under nr. 10.

Til nr. 14

De samme hensyn som ved vandkvalitets- og fredningsplanlægning gør sig gældende på råstofområdet, jf. bemærkningerne til ændringsforslag nr. 1-3 og 5 samt 10.

Til nr. 17

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringsforslaget under nr. 14.

Til nr. 18 og 26

På baggrund af drøftelse mellem Miljø- og Industriministeriet, de kommunale organisa-

tioner og detailhandelsorganisationerne foreslås en ændring i lovforslagets §§ 5 og 6.

De foreslåede ændringer udvider regionplanmyndighedernes mulighed for at fastsætte retningslinjer for den del af den regionale centerstruktur, der angår detailhandelen.

Ændringerne indebærer, at regionplanmyndighederne skal sætte sig mål for butiksforsyningen i overensstemmelse med de principper for udviklingen i regionen, der i øvrigt er fastsat i regionplanerne. Det vil sige, at amtsrådet gennem sine planlægningsbeføjelser kan modvirke en centralisering af detailhandelen i store butiksenheder, når dette strider mod principper i regionplanen om en decentral struktur. Derved vil de små samfunds butiksforsyning i et vist omfang kunne værnes.

Med udgangspunkt i målsætningen kan der foretages overvejelser om, hvorledes de enkelte overordnede centres oplande skal betjenes. Dette må sammenholdes med overvejelser om den forventede befolkningsudvikling og detailhandelsefterspørgsel samt oplysninger om de eksisterende arealer til butiksmål. I denne planlægning kan der som i kommune- og lokalplanlægningen sondres mellem dagligvarer og udvalgsvarer, idet disse funktioner normalt kræver forskellige oplande.

På grundlag af sådanne overvejelser skal der fastsættes retningslinjer for omfanget af de nye butiksområder, der samlet kan etableres i de enkelte centeroplände, hvor arealerne kan placeres, og, hvis det kan begrundes i den tilstræbte butikstruktur, retningslinjer, der fastlægger den maksimale størrelse af de enkelte detailhandelsenheder af regional betydning.

Når sådanne regionplanretningslinjer er godkendt af miljøministeren, vil de i overensstemmelse med rammestyringsprincippet være bindende for den kommunale planlægning.

Allerede når amtskommunerne har iværksat arbejdet med en detailhandelsplanlægning efter den foreslåede bestemmelse, vil de med baggrund heri tillige kunne modsætte sig gennemførelsen af forslag til kommuneplan(tillæg) og lokalplaner for nye detailhandelsenheder af regional betydning, såfremt planforslagene strider mod regionplanlægningen.